

บทความวิจัยภาษาอังกฤษเขียนยาก...จริงหรือ (ตอนที่ 2)

โดย ดร. สลิลลา วงศ์กระจ่าง
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายสื่อสารองค์กร

หลังจากที่เราได้สร้างแรงบันดาลใจ และปรับเปลี่ยนทัศนคติในการเริ่มเขียนบทความภาษาอังกฤษกันไปแล้ว ในตอนที่ 1 บันไดขั้นต่อไปของการเริ่มเขียนบทความวิจัยภาษาอังกฤษคือ การเตรียมพร้อม ซึ่งการเตรียมพร้อมในขั้นตอนนี้ต้องเตรียมหลายๆ อย่าง เพราะผู้เขียนเชื่อว่า เริ่มต้นดีมีชัยไปกว่าครึ่ง ดังสุภาษิตที่อริสโตเติลได้กล่าวไว้ว่า “Well begun is half done”

การเตรียมขั้นแรก คือ เตรียมหาวารสารวิชาการที่จะส่งบทความตีพิมพ์ วารสารวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล และควรเลือกวารสารที่มีการกำหนดค่า Impact Factor ไว้ก่อน Impact Factor เป็นการวัดค่าความถี่ของการอ้างอิงบทความวารสาร ในแต่ละปี หรือหมายถึง ความถี่ที่บทความในวารสารนั้นจะได้รับการอ้างอิง หรือถูกนำไปใช้ Impact Factor จึงเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่ง ที่ช่วยในการประเมินคุณภาพ เปรียบเทียบ และจัดอันดับวารสาร และควรเป็นวารสารวิชาการ (Scholarly Journals) ซึ่งมีระบบการประเมินบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ peer review โดยมีคณะผู้เชี่ยวชาญสำหรับแต่ละสาขา เป็นผู้พิจารณา ตรวจสอบ อ่านบทความ และตัดสินว่าบทความดังกล่าว เป็นที่ยอมรับ (accepted) หรือปฏิเสธ (rejected) หรือให้กลับไปปรับปรุงแก้ไข (revised) ก่อนรับรองให้ลงตีพิมพ์ในวารสารนั้นได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพของบทความ และรับประกันว่า ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ นั้น เป็นผลงานที่ดี และมีคุณภาพ ผ่านการตรวจสอบจากคณะผู้เชี่ยวชาญ (Referees)

การตรวจสอบค่า Impact Factor และรายชื่อวารสารระดับชาติ สามารถตรวจสอบได้ตามที่อยู่เว็บไซต์

http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/T-JIF.html

การตรวจสอบค่า Impact Factor และรายชื่อวารสารวิชาการระดับนานาชาติ สามารถตรวจสอบได้ตามที่อยู่เว็บไซต์

<http://www.uk.sagepub.com/isiranking/default.sp>

นอกจากนี้ เรายังสามารถค้นหาวารสารจากฐานข้อมูลนานาชาติที่ สกอ. และ สมศ. ยอมรับที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compendex ฐานข้อมูล Inspec ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล ERIC (Education Database) หรือฐานข้อมูล PUBSCIENCE เป็นต้น

การเตรียมหาวารสารส่งบทความตีพิมพ์เป็นขั้นตอนที่สำคัญเพราะเป็นตัวกำหนดสไตล์การเขียน ภาษาที่ใช้ และสิ่งสำคัญที่สุดคือแนวโน้มของการตอบรับหรือปฏิเสธบทความที่ส่งเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ เนื่องจากวารสารวิชาการบางฉบับจะลงบทความตาม trend หรือแนวโน้มของการวิจัยในสาขานั้น ๆ การส่งบทความวิจัยที่ไม่ได้อยู่ใน trend ก็อาจได้ลงตีพิมพ์ช้า หรืออาจถูกปฏิเสธ

เมื่อได้วารสารที่มีคุณภาพ ค่า Impact Factor ดี และมีแนวโน้มว่าจะถูกจัดกับบทความที่เรากำลังจะส่งตีพิมพ์ ก็มาถึงขั้นของการศึกษาภาษา และรูปแบบ (Format) ที่ทางวารสารนั้นกำหนด

การทำความคุ้นเคยกับสำนวนภาษาทำได้โดยการอ่านบทความวิจัยที่ลงตีพิมพ์ในวารสารฉบับนั้นหลาย ๆ บทความ ศึกษาการใช้คำ สำนวนภาษา เพื่อให้เราจับทางในการเขียนได้ถูกกว่าวารสารฉบับนั้นต้องการการสื่อสารในลักษณะใด ทั้งนี้ การเขียนบทความวิจัยต้องอยู่บนพื้นฐานทางวิชาการ มีการสังเคราะห์จากงานวิจัยโดยมีหลักคิด ทฤษฎีรองรับ มิใช่การแสดงความสามารถทางภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องแสดงความเป็นนักเขียนบทความอีกด้วย

ตอนที่ 2 ของจบลงตรงนี้ เพื่อให้นักวิจัยทั้งหลายได้มีเวลาไปหาวารสารวิชาการในดวงใจ หยิบมาศึกษาภาษาอังกฤษในวารสารที่ท่านเลือก และมาก้าวกันต่อไปอีกขั้นในฉบับหน้าค่ะ

ติดตามอ่านบทความตอนที่ 1 และตอนอื่น ๆ ได้ทางเว็บไซต์ <http://bundit.skru.ac.th/pachasumpun-bandit.php>